



43. szám.

Oktober 24. 1874.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.

**Előfizetési ár** : Egész évre jan.—decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt.

Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal** : Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 4 hasábos nempareille sor 10 kr.

**Hirdetések felvételnek** : Az I. nemzetközi hirdetési irodájában **Láng Lipót és társa, Budapesten, MARIA VALERIA-UTCZA THONETUDVAR**

XXVI. kötet.

## Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintetes barátom uram!

Hogy mán hát minek vót ez nagy paráda éjjel sarkon utazok jubileumara? Jo ember ijjel hatan szokta utaznyi, nem sarkan! — Halgason barátom uram: maga nem irti esztet. Nagy dolog a, mikor ember kit esztendeig jégbe van hütve: mig tisztat se nem valthatya; mert a mint inget leveti: üveg lesz belüle, összetörök. Bort csak harapnyi lehet az olyan, mint czukkerkandli: hordja ember zsebiben; ha inynya akar belüle: elib megtöri mozsarba. Medvehus jo volna; de mire megnyuzi ak aztat: lesz belüle carniol; csak füriszelni, meggyalulnyi lehet gulyashusnak. Osztan olyan hosszu ot az ijszaka, hogy azt mig vigig ferbliznyi se nem lehet. Gyertyat meggyujtanyi nem lehet, mert fagyu calcedonnak van petrificálva, hanem mikor olvasnyi akarnak Abendblateszt, meggyujtanak moderateur éjszaki fnynt, hagynak ignyi, mig petroleum ki nem fogy belüle, s a mi legnagyobb baj, nem van ot mas aszonyszemily, mint tengeri fóka. (Gondolom, hogy az; mert ha masculini volna, ugy hinanak, hogy »fó-

kusz.«) Aztan pipara se nem lehet gyujtanyi mer olyan kis tűz megfagy, csak rakétát lehet szivaroznyi.

De hat minek vite üket oda a bünük? aszongya barátom uram. Mit kerestek otan, a hun semi sincs?

A nem igaz. Magyar philologia fel van döntve. Edig montunk semi »sincs«; most mar: Semi »van!« Van »semi.« — S az a mienk.

Ot van »Ferencz Jozsef föld« — ot van »Deak-sziget«, ot van »Pest promontorium.«

Nem az a »semi« kirül magyar mondja: »nesze semi, fogd meg jól!« hanem az a semi, a ki maga fogja meg aztat, ki megtalalta.«

Milyen jó lesz a nekünk!

Minyart lesz elig hel megszüntetendő városi főispanyok placirozasara — Deak szigeten. Schmerling pedig odamehet, Ferencz József földre gubernatornak, is nyolcz forintos census melet behozhatya a Rajxratba mig jeges medviket »izs.« — De kar, hogy »Miletics-szigetet« nem fedeztek föl. Ha pedig mig

eczer kölcsönt akarjuk kapnyi anglustul, a ki megmonta, hogy többet mar nem ad, mer nincs mire: zalogba teszünk neki Pestpromontoriumot meg ötvenezer hold jeges tengerünket. Jignek fontja Pesten öt krajczar, tesik kiszamitanyi, mennyit irhet az a sok! Ha maga ki nem tud szamitanyi, biza ra »hatarörvidiki-erdö-consortiumra« az mar ki tud kalkulalni, hogy ha egy pakli czindheiczli kit krajczar, hat harmincezer hold erdő hany talentom? Is mivel-hogy fizika regulaja szerint hideg mindent összehuzza: ha Ghyczy Kalman elküldi Deak-szigetre deficitünket, meglasa, milyen nagyon össze fogja aztat huznyi.

Csak egy dolog nem teczik nekem sehogy. Ha eczer Ferencz Jozsef földön orszaggyülist talalnak tartanyi, s aba engem kipviselünek megtalalnak valasztanyi, a hun hat honapig tart egy nap, hogyan ilek in ot meg öt forint

huszonöt krajczar diurnumbul egy ilyen hosszú napon?

Lathatja kedvezs barátom uram, hogy volt okunk jubilaemra. Osztan mit panaszkogyam én? Voltam hivatalos mindenhova ingyen; mit ne lelkesültem volna? Banketben csak ugy folyt pezsgö. (Ki megagya enek az arat?) Mondok kedvezs barátomnak, Rath főpolgarmesternek. (NB. ő izs kapta egy kis Spitzet: no nem borbul, hanem uj orszagbul.) Hat mondok neki: »Te kedvezs barátom, méltosagod, hogyan mondunk ki »Payer« nevit: nimetül, vagy francziaul?« — Aszonta, hogy »nimetül.« No hala istennek! mer francziaul nagyon roszat tesz: azt teszi, hogy »fizetnyi.«

alazatos sokoldalú szolgálja

T. Z.



## Graf Dioniz von Széchenyi.

**G**RAF Széchenyi derék ember,  
Tudnillik a »Dioniz von.« —  
De nem a szó közönséges  
Értelmében derék ember  
Dioniz gráf von Szécsényi!

Hisz volt a Szécsényiek közt  
(Ha még el nem felejtettük)  
Hajdanán egy hires püspök,  
Kardot, tollat jól forgató.  
Volt egy másik is, az István,  
(No ezt már elfelejtettük,)  
A ki kelet büszke népét  
Tanítá magyarnak lenni,  
Tanította szorgalomra,  
És elől járt jó példával,  
Ki hazánk két fővárosát  
Összekapcsolá egy szívvé,  
Öntött friss jó vért e szívbe:  
Ipart és kereskedelmet,  
És emelt az értelemnek  
Disz hajlékot, — uram bocsá! —  
Hivják akadémiának.

Ő tanított magyar mágnást  
Más lenni, mint külföld rabja,  
S tanítá, — ha élni halni  
Nem akarnak a hazáért —  
Legalább élni, jól élni,  
Idehaza a hazában.  
Van Szécsényi, ki szerényül  
Polgár érdemmel beérve,  
Gründolt — nem ugyan baubankot,  
S kiházasító egyletet,  
Ám — fidonc, mily filiszterség! —  
Ha van lánchid büszke és szép:  
Mellé siklót, alagútát,  
S ha már sport kell minden áron:  
Sportnak tessék a tüzoltás!

Szebb pálmáért viv ezeknél  
Dioniz gráf von Szécsényi!  
Egy rohammal vette ő be  
Az Olympot. — Kelet népe,  
Hitel, Stádium, Világ,  
A nagy ösnek minden fénye,  
Sápad a hiren, melyet szült  
A »Beitrag zum Reitunterricht.«

Oh lovasság! szép művészet!  
 (Akasztófa szép halál!)  
 Mi nemesb jószág a lónál?  
 Kékvér zebrák s számarak közt!  
 Crémje állat társaságnak.  
 (Az öszvér is fertály-mágnás!)  
 Mi nemesb sport egy nemes  
 Embernek, mint a nemes ló?  
 Mi szebb tan a lovaglásnál?  
 Hátha még a magyar mágnás  
 Oktat arra — német nyelven?

Illik ám, hogy kik a turfón,  
 Társaságban, kaszinóban,  
 Herman zengő kellernyelvét  
 Hangoztatják: hangoztassák  
 Azt az istállóban is.

És a felsőházban is! — Mert  
 Még csak itt adnak magyar szót.  
 De megérjük, itt se lesz így,  
 Ha a sors segíti graf von  
 Széchenyit, — ki megírta a  
 »Beitrag zum Reitunterricht.«

Don Pedro.

## Levél a másvilágról.

(Podmaniczky Frigyes urhoz, a budapesti közmunkatanácsalelnökéhez, Gerlóczy Károly urhoz, az építészeti bizottság elnökéhez és Thaisz Elek urhoz a rendőrség fejéhez.)

Tisztelt elvtársak! Innen-onnan egy száza, hogy én hires theóriámmal bebizonnyítám, hogy az emberiség boldogítására legczélszerűbb az emberi nem minélelőbbi kipusztulása, s hogy e szempontból: minden veszedelem, dögghalál és szerencsétlenség, e mi a fajt emészti, a lehető legnagyobb áldás.

Egy értetlen kor filozófiám nagyjelentőségű tanait becsmérteni kezdé s direkt ellene hatni törekedett. A humanizmus szempontja s kicsinyes ürügyei alá bujva enyhíteni igyekezett a nyomort, elhárítani a szerencsétlenséget s mármár végtelenné fenyegeté tenni az emberi nem szaporulását.

Kislátkörü politikások a béke-politikát kezdék emlegetni; bábáknak inkább mint államférfiaknak való lelkek a lelenczűgyet állami

gondozás tárgyává tevék; szegény-házakat állítanak fel s más ily ostobaságokkal igyekeztek elejét venni a nagy és nemes czélnak, az emberiség kipusztulásának.

A másvilágon az események fölött tünődve nagy s magasztos eszméim valóságulán mármár kétségbeesni kezdék.

Akkor jöve hir, uraim, az önök nemes működéséről. Hála és köszönet érte. Fogadják forró kézzorításomat.

Önök évtizedek botlásait s hanyagságát erélyes akarattal hivatvák kipótolni. Az önök működése a ragályok mentől nagyobb terjesztése, az ivóvíznek mentől inkább méreggá tételé, s a csatornázásnak rendszeres emberölő eszközzé alkotásában már is csodadolgokat művelt.

De mi volt ez mind ahhoz képest, a mit önök az építkezéseknek nagy, és nemes czélunkra felhasználásával produkáltak. Bámulva tekintek e sikerült vivmányért önökre.

Különösen fogadják köszönetemet azért, hogy e műveletükkel a derék magyar faj körében lépnek föl; e faj már is nagy vivmányokat tett az irányban, hogy a mi célunkhoz — a kipusztuláshoz — közzel jusson.

E munkájában előmozdítani nagy nemes és hazafias feladatot. Önök felfogták kötelességüket.

Még egyszer s utolszor üdvözlöm tehát önöket érte.

Kelt a másvilágon, okt. 22.

Malthus Richard.

## A képviselőház munkaprogrammja.

A »Pesti Napló« után.

**Október** 24-től november közepéig »előkészületek.«  
**November** közepétől, december közepéig a pénzügyi bizottság dolgozik. A munkálatok gyorsítása végett (sic) nyilvános ülés nincs.

**December** közepétől január közepéig karácsonyi szünet.

**Január** második felében ismételt előkészületek.

**Februárban** az osztályok dolgoznak. Nyilvános ülés a munkálatok siettetése végett ismét nincs.

**Márciusban** husvétii szünet.

**Áprilisban** a bokros teendői közben ugys nagyon kimerült ház feloszlatatik.

## Az én szép két piros almám.

**H**OGY mily nagy szerepet játszott az alma, és különösen a piros alma nemcsak az emberiség sorsában és a történelemben, hanem a mithológiában is, azt mindenki jól tudhatja, ki a piros almát szereti, és a kit ezen felül tanítói a hájánál fogva legalább is a poesisig fel tudtak édesgetni az iskolába, vagy szülői a kecskének vásárrahajtási nagyon is jól ismert methodusával a tudományoknak ezen lépcsőjéig képesek voltak eljuttatni.

De nem tudhatja senki azt a rettenetes csapást, mi engemet az én végzetteljes szép két piros almám miatt oly borzasztóan lesújtott, mint senki mást, sem az emberiségben, sem a történelemben, sem a mithológiában, — Még most is csak úgy tántorog a toll kezében e kétségbeejtő eset hatása alatt, mint a megcsalott szerelmes, kinek egész váratlanul lövi szívébe kedvese a halálos »nem«-et.

És ha figyelemmel vizsgáljuk, úgy találjuk, hogy az alma világforgató szerepét mindenütt a nők intézik. Igen természetes tehát, hogy az én két piros almám rémes történetében is nő jótszodja a fő szerepet.

Mindjárt az első asszony, Éva közös anyánk mily nagy bajba keverte az egész emberiséget, midőn a jónak és gonosznak tudása fájáról leszakasztotta az első tilos gyümölcsöt, mely egy piros alma vala, és megkínálta vele Ádám apánkat, kinek a torkán is akadt a csutkája. És azóta nemcsak fájdalommal szüli a nő magzatát, fáradsággal szerzi a férfi kenyerét, de viseli is az Ádám csutkáját: — és vége lett a paradicsomi boldogságnak!

De azon veszteség, mi az emberiséget az első pár embernek a paradicsomból való kikergettetése által érte, még nyereség ahoz képest, a mit én vesztettem az én szép két piros almámban.

Eris, a viszálykodás isten asszonya »a legszebbnek« felirattal egy piros almát dobott az istenek közé Herkules és Hebe menyegzője alkalmával, boszuságában, hogy meg nem volt hiva rá. Paris urfi Juno Minerva és Venus isten asszonyságok közül ez utóbbit találván »a legszebbnek«, neki ítélte oda az almát; a miből aztán két istenasszonyságnak megsértett hiusága, Trója végpusztulása és több ezer görög hős szomorú bujdosása következett.

Hanem két asszonynak megsértett hiusága, egy

város végpusztulása, és több ezer hős görögnek bujdosása mi azon sérelemhez és pusztuláshoz képest, mit nekem az én szép két piros almám okozott!

Az eként kitüntetett Venusnak az alma szent gyümölcsse lévén, a bölcs Solon — isten tudja mért, de nagy okainak kellett lenni rá: törvénybe iktatta, hogy minden mátkapár köteles a nászkerevet elfoglalása előtt egy cydoni almába bele harapni.

És azon nőnek, ki mátkáját — gyüölöli, midőn a cydoni almába harap, sokkal boldogabb sorsa van, mint nekem az én szép két piros almám miatt.

A mikor Herkules a Hesperidák almáit elhozni ment Hispania berkei felé, s visszajövet Atlas urat segítségül hívta, és ez azt megtagadta, azonnal kövé változtatta. És azóta kell hátán czipelni Atlas urnak az egész földtekét.

De ezen teher, csak pehely ahoz képest, mit nekem kell hordani az én szép két piros almám miatt.

S hogy a boszus Circe boszorkány almákat ad Ulysses utitársainak, és azok által disznokká változtatja őket át; ez még uri állapot ahoz képest, a milyen átváltozást rajtam az én szép két piros almám csinált.

Midőn a világhírű szép Hófehérekének hiu mostoha anyja a bűbajos tükörből megtudja, hogy halálra szánt leánya szive helyett, kit vetélytörsnőjének nézet, — neki a szolgálta egy vadnak a szívét vitte haza az erdőből, és leánya a törpékhez menekült, kik őt testvérekül fogadták; koldus ruhába öltözve megmérgezett almát vitt oda neki és azzal ölte meg. S mint a holttesttel a hies király urfi hazafelé ment, a szekér dőcczenésére az alma kizökkent, és Hófehére szája szóra fakadva, felfedez mindent: — mostoha anyja lófarkra kötözve végeztetett ki.

De egyszer meghalni, újra feltámadni, vagy lófarkra kötözve örökre kimúlni? ez mind csak gyermekjáték ahoz képes, a mi engem az én szép két piros almám miatt ért.

S ki ne tudná elképzelni azon atyai fájdalmat és töprengést, midőn a helvét szabadság hősnek, Tell Vilmosnak fia feje tetejéről kellett leledőzni az almákat?

Hanem azon atyai fájdalom és töprengés csak nyugalom és enyhülés ama kinokhoz képest, miket nekem az én szép két piros almám szerzett.

A »Marosszéki piros páris« című hies népdalban a székely beleszeret a zsellér leányba, ki százszor szebb a fa tetején lévő piros páris almánál; és

az elválasztó r a n g k ü l ö m b s é g e t fejtegetve,  
mondja :

»Z sellér vagy te, én meg székelly,  
De egünkre egy nap jó fel;  
Egy eső hull a földünkre :  
Mért volnék hát kü l ö m b, mint te?«

E dalban foglalt democraticus érzelmek nemes küzdelme csak tespedés azon küzdelmekhez képest, a mikén nekem át kellett esni az én szép két piros almám miatt.

És hogy még egyszer visszatérjek a mithológiába, — midőn Ceres leányát a szép Persiphonét leopta Plutó az Olympusról Orchusba: megengedték volna a felsőbb istenek, hogy visszajöjjön, — azon feltétel alatt, ha az alvilágban még semmit sem izelített meg. De már akkor egy fél almát megevett volt. És így csak félévre szabadulhatott fel. S ezért nincs örök tavaszunk; mert a természetnek azóta fél esztendőt minden évben az alvilágban kell töltenie.

Hanem az örök tavasz elvesztéseért az emberiséget legalább nemileg kárpótolta a kedélyes hosszú téli estékkel az ég; de nekem kárpótlást az ég sem adhat semmi vel az én szép két piros almámért.

Hát, az ősz elején kaptam én két gyönyörű, szép, nagy piros almát a vidéken egy igen kedves kis leánytól ajándékba; kegyelettel pakoltam be őket egy dobozba; száz mértföldről elhoztam fel Budapestre, féltékenyen tartva mindig az ölemben; itt a legnagyobb óvatossággal helyeztem el íróasztalomnak a legbelsőbb

rejtekébe, hogy még a levegő se bántsa; magam is csak gondolatban nézegettem meg naponta.

Már egy pár hét óta volt az én szép két piros almám íróasztalomnak a rejtekében, midőn egy vacsora után kísétálok a Dunasorra. A hold épen akkor dült neki a Dunának. S csakugy nyelte a friss habokat. Gondolkoztam, vajjon hol vacsorálhatta magát úgy tele forró szerelemmel, hogy olyan nagy kéjjel szíjjá rá a hűs Dunát. És így, a mint aztán egyik gondolaról a másikra mentem, eszembe jutott a kis leány és ajándéka a két szép piros alma. Elhatároztam, hogy egy boldog estét csinállok magamnak: megeszem az almákat.

És ez elhatározással nyomban siettem haza, utközben mindig a kedves kis leány és a szép nagy piros almák körül repdesve gondolatimmal. Otthon lámpát gyújtottam; íróasztalom rejtekéből a legbecsesebb dobozt az asztalomra vittem; késemet szépen megtörülve melléje tettem; ünnepi csibukomat finom dohánnyal megtöltve előkészítettem; ekkor asztalhoz ültem; bajuszomat kétfelé törültem, és a legnagyobb kényeztetől csaknem reszkető kezekkel a dobozt feltörtem, kinyitottam. . . .

És az én szép két piros almám?

Egészen el volt — rothatva! . . .

Oh, mily édes örömet harapnék bele a világ minden vadalmájába, sorba; — csakhogy velem ez ne történt volna.

BARCSI FERENCZ.

## Dán válasz Németországnak.

*Timeo Danaos et donna ferentes!*

Onaado.

## PÁLYÁZAT.

(A hivatalos lapból.)

Miután a kormány megfeszített fáradozásal rövid pár hó alatt minden Bittó nevet viselő embert busás hivatalban helyezek el: ezennel felszólittatik mindenki, a ki a legközelebbi hivatal-üresedéseknél alkalmaztatni óhajt, hogy nevét Bittóra változtatni siessen.

### A Napló vámtervei.

Mínthogy Magyarország a cukor és sör behozataián sokat vesz, hogy ily anomalia tovább ne létezzék, indítványozzuk, hogy:

Magyarország mint ilyen szünjék meg s olvadjon bele Ausztriába.

Mert ez esetben bizonyára nem foghatja őt Ausztria megcsalni.

F. Enyvesi cs. k. koncesszionált nemzetgazda.

### Zágrábból.

A horvátok szidják Magyarországot.  
Vajjon miért?

Bizonyára azért, mert a magyar királyok oly gazdag dotácziót adtak a horvát püspököknek, hogy abból még egyetemalapításra is telt.

S most a horvátoknak még ez egyetem megnyitásával is bajlódniok kell!

Szörnyü!

### Repertoire.

A nemzeti színházban: Pénz és becsület.  
A német színházban: Schand und Spott.

## KÖZÖS KÉRDÉS.

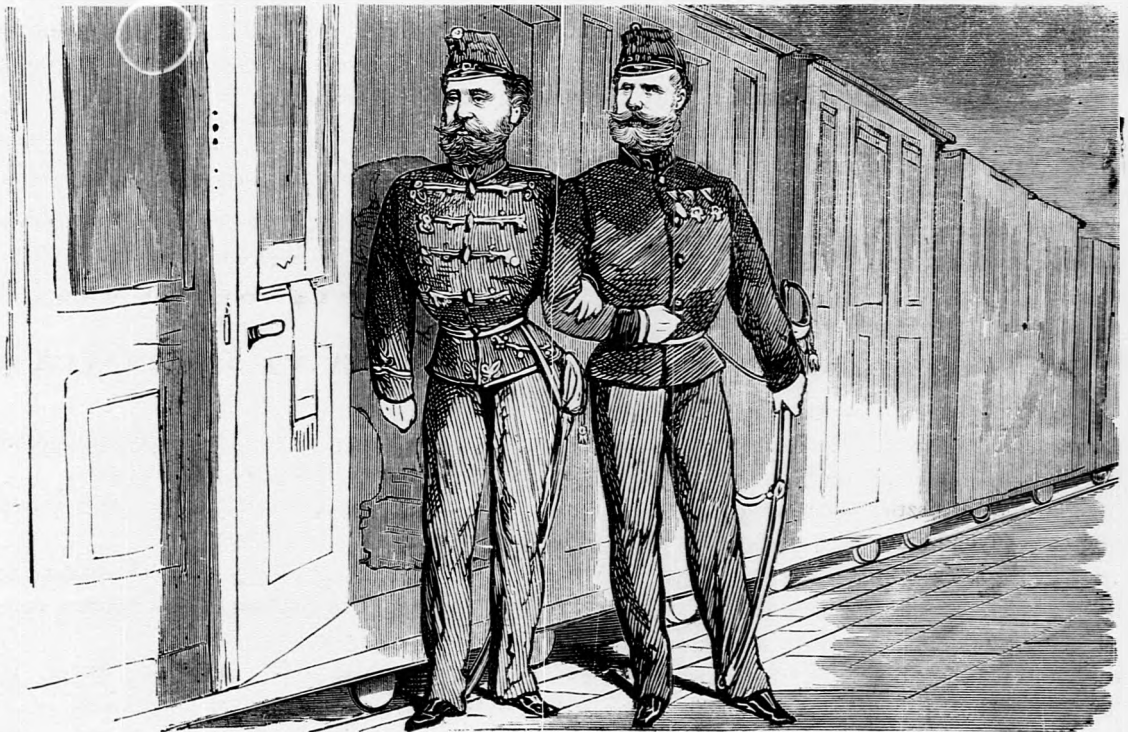


Majoros. Há ezeket mikor emanczipálják?  
Trefort. A mikor ezeket.

# AZ ÉJSZAKI SARKUTAZOK.



Ilyeneknek képzelte az ember szegény Kepest és Payert, fókabőrben tetőtől talpig.



Pedig hát így néznek ki a szegények!

*Tempora mutantur . . .**A mig a magyar országházban,**A bársonyszékből prédikáltam :**Nem halgattak rám a hivek.**Most, bár székeim fa, s karja sincsen,**Szokatlan szinte, minden ízben,**Olyan hallgatag, csendesek !*

Kerka poly.

**Haszontalan tudnivaló.**

♁ **Dr. Trauschenfels Emil** hirneves szász historicus, a szász universitas világpolitikai s történelmi jelentőségének tárgyilagos megírásával bízott meg.

○ **A rendőrség** tapasztalván, hogy egyrészt az atmoszféra kedvező volta miatt járványok nem uralkodván, másrészt a születések a halálozásokat nagy számmal meghaladván, az emberiség folyton-folyvást szaporodik, — elrendelte, hogy miután kevés enivaló termett, s a sokaság éhen halna el: az emberek vasutak, szeke-  
rek, boltozatok bezuzása, s különösen építkezési állványok ügyesen kigondolt összedöntése által fogyasztassanak.

♁ **Sassinek és Csulen**, a turóc-szent-mártoni «Maticá»-nak a zágrábi egyetem megnyitására küldött-  
tei csodálatos őskori természetők által nagy feltűnést okozván: a nemzeti muzeum részére megvásároltattak.

♂ **Az 1874. évi őszi honvédujonzok** úgy látszik gyakorlataik második stadiumába értek, minthogy az idei őszi hadgyakorlatok alatt mások által berondított egyenruhákat a Ludovica-akademiában tisztogatják, hallomás szerint apró pénzért, a tanulásra szánt ugyis rövid idő rovására. Bizonyos, hogy felsőbb rendelet folytán történik.

**Az északi sarkexpeditiót kizsákmányolt cukrász.**

Egy kis-városi cukrász azon ötletre jött, hogy jó volna megmaradott jegét, mely vermében haszon nélkül hever, jó áron eladni. Ilyen hirdetést tett hát hozzá:

»Tudatom a tisztelt közönséggel, hogy sikerült végtelen akadályok után, az Éjszaki expeditiót ül az érd. közönség számára két mázsa, éjsz. sz. 80°-i kitűnő minőségű jeget eszközölni.« stb.

Boldog, boldogtalan sietett a cukrászdába, hol nyakig ette magát, bár borsó nagyságu jegek szorongatták az evő torkát, — még a csizmadia legény sem mondta miután megette, hogy »k o m i s z f a g y l a l t.«

**CONDATLAN CONDOLATOK.**

A tépelődés akkor se jó, ha általunk máson ; akkor se, ha általunk magunkon ; sem pedig ha más által rajtunk vitetik véghez.

\*

A menyecske sokszor menyinecske, sokszor ördögöcske és mindig — nő. (Ez ige !)

\*

Sokaknak munka nélkül is édes a — nyugalom, (meg a nyugdíj !)

\*

A reductiók korszakát éljük. Az állam is redukál, az egyesek is, (ezek közül sokan csak azért, hogy később produkálhassanak !) Ki csodálkoznék tehát, hogy az erkölcsiség, becsület és az igazság is redukáltak ? ! Már ez így dukál — a mai világban.

\*

A kétértelmű emberek rendszerint azért kapják a becsületrendet, hogy a vélemény-különbség rájuk nézve sulyegyenlítettessék.

\*

Sok ember éhezik a dicsőségre, de még több éhezik mellette.

\*

Az igazság istennőjének azért van bekövetve a szeme, hogy ne láthassa a — birákat.

\*

A hivatal meg a házaset mindig vonzerővel bir azokra, akik benne nincsenek ; akik belejutottak mégis egyre panaszkodnak.

**Uj szereposztással**

adatik — nem káptalan az ember feje, hogy azt is tudja hányodszor ? —

**A magyar kormány**

igazgatása alatt :

**A „PAJTÁSKODÁS.“**

Irta : Protector Jancsi.

Személyek : Pálffy János gróf, egy goromba fráter, ki »brudert« inni sehogy sem akar.

Markót János, mór atyafi, ki mivel már megtette kötelességét, akár el is mehet.

Kilényi Hugó, mint neve is mutatja homályos alak — Kilényi, milyen lényi — különben vad jogász s ügyesen tud a jégen iringálni.

Gr. Dezasse Emil, dugszdag ember, ki még a kormány biztosságot is ingyen foglalja el.

A némajátékot játssza az öreg Protector Jancsi.

## Nordpol-irodalom.

Közli: Dr. KEPES.

Zajlik szívem, mint a tenger,  
Ha jéghegyek usznak rajta.  
Mért vagy hozzám oly zimankós,  
Akaratos jégcsap-fajta?!

Keblem szorong dideregve,  
Mintha lennék jégábrincson,  
Azt akarod, hogy szerelmem  
Zuzmarája elborítsón?

### II.

Látod-e ott azt a jégmezőt,  
Jégmező felett a jéghegyet?  
Legelőször ott találkozáink...  
Szurva szuró, zugó hó esett.

Oly erős lőn a szerelmi kapcs,  
Melylyel a két szív egygyé fagyott;  
Mint mi egymást, nem szereti ugy  
A kunyhóeresz a jégcsapot.

Jött az álnok, lanyha, vig tavasz:  
— Jégmező és jéghegy elveszett —  
Lehervasztá a sok jégcsapot,  
Elolvastá tőlem szivedet!

### III.

Jégvirágom, kis galambom!  
Ne fuss tőlem, ha aszondom,  
Hogy szeretlek, hogy imádlak,  
Eszem azt a jeges szádat.

Járjunk egyet, ropogósat,  
Zörgesd cigány zuzvonódat.  
Hadd zugjon a világszája,  
Szívem édes zuzmarája!

**Jegyzet:** Az északi sarkon a csók tilos, mert a szerelemben egygyé fagyott szív elválna egymástól a kölcsönös meleg pára behatásától, mi szakadást szülne; sőt mint az északsarki történelem bizonyítja, az is megegyezhetnék, hogy hirtelen hidegebb aera támadván, a két ajak összefagyana.

### Paranomasia.

Mazuranics, Horvátország bánja,  
Váltig mondja: eb, a ki megbánja.  
Csakhogy aztán Horvátország bánja:  
Majd ha késő — akkor meg ne bánja!

## A tanszékről.

Galetti, góthai híres tudós mondásaiból.

Igen igen, több példa volt már, hogy a betegek meg is haltak.

Mikor az ember énekel, a száját föl kell nyitni.

A tanárnak mindig igaza van, még akkor is, mikor nincs igaza.

Ugyan Willing, hogy is hívják csak azt a könyvet, a melynek neve nem jut eszembe?

Mindjárt 4 órát fog ütni, mert már jó félórája, hogy  $\frac{3}{4}$ -et ütött.

Ami Szászországban a madarakat illeti, a bivaly a legnagyobb. A párisi muzeumban az ásványok közt a varrásnélküli czipők a legnevezetesebbek.

Az afrikai oroszlán 10 évig nő, azontul pedig mindig nagyobb lesz.

Gotha sokkal szebb város azoknál, melyek nála csunyábbak. Párisban oly tükrök készíttetnek, melyek minden üveg és ráma nélkül 12,000 tallérba kerülnek.

Angolországban van 25 millió juh; de nem! mert ily sok juhot nem lehet megszámlálni.

A perzsa haderő 14 emberből áll; ezek közül 4000 lovas, 20 ezer pedig gyalogos.

Gotha nem sokkal meszebb van Erfurttól, mint Erfurt Gothától.

A pápák uralkodása csak rövid volt, noha a trón apáról fiura szállott.

Gusztáv Adolf még kevésse halála előtt életben volt.

Mikor a nagyvezér reggel fölébredt, s azt vette észre, hogy feje le van vágva, igen elbámult.

Kihuzta kardját és lélt.

Ma igen meleg van, a hőmérő 40 lábat és 27 hüvelyket mutat.

Mózes a bibliát latinra fordíttatta.

A perzsák Marathonnál annyira megrémültek, hogy így kiáltottak: »Jeszus Mária, itt jönnek az atheneiek!«

Nagy Sándor halála előtt 21 évvel megmérgeztetett.

Newtonról nincs egyéb mondanivalóm, mint hogy meghalt.

A spanyolországbóli visszavonulás alkalmával azt utak oly rosztak voltak, hogy 8 kocsi kellett egy ló elé fogatni.

A rómaiak a cannaei ütközet alkalmával 30000 emberből állottak. Ezek közül 40000 a csatatéren maradt; 20000 elfogatott, 120 ezer pedig megmenekült.

Brutus és Cassius oly módon gyilkoltatták meg Caesart, mely az ő egészségére igen káros hatással volt.

Marat meghalt, azután pedig meggyilkoltattott.

## Látott-e angyalt.

A tanfelügyelő a plébános és mester jelenlétében kérdi a 8 éves fiut, hallott-e már angyalokról? A fiu nagyot akarván mondani, felelé:

— Nem csak halottam, de láttam is egyet.

— Mikor?

— Tegnapelőtt.

— Milyen volt?

— Fehér.

— Hogy tudod, hogy angyal volt?

— Tudom, mert mikor a plébános ur kieresztette az ablakon, utána intett kezével, s azt mondta neki:

»Pá, angyal!«

## Költészet a vidéken.

A B.-Csabán megjelenő »Békésmegyei Közlöny« egyik számában a következő vers olvasható :

„... művészi kelkesedés.“

— Munkácsi Mihály művészi hazánkiának ajánlva. —

(Grüner Mártontól.)

Tombolva rombol a vihar! Zug, z eng  
Dühös elem csoport! Dörgő mennykővek  
Körött... a völgyben ott alatt, dalt zeng  
Egy ifju. És kezeiben nem reszket  
A lant. Mert hisz hazája szép egét  
És a szabadság hajnalát, felhőkön  
Itt is meglátja! hisz költő! s szívét  
Bár zord a vihar! tölti nemes öröm!  
És homlokán az eszme diadalma...  
Törölhetlen betűkkel van felírva!

Mily égi hang! mily édes zengemény!  
Melyet az est zephirjei fülembé  
Hoznak Föld szülte? Vagy mennyei lény?  
Ki e bűbájós hangok mestere?  
Oh kérlek nézd meg őt, a nagy zenészt!  
Ki zenével dicséri Istenét! és  
Ki megveti a hivalkodó észet — (!!)  
Kinek szívében oly szent az érzés!  
És homlokán az eszme diadalma —  
Törölhetlen betűkkel van felírva!

Satöbbi! Satöbbi! Satöbbi.

*E versben, melyben csak 28 felkiáltó jel van,  
nem tudja az ember, mi nagyobb? Az orthographia,  
a költészet, a világosság, vagy pedig a fiatal génie el-  
méjének fellengése-e?*

## SPORT.

*Még a számaron ló sosem ült, s ezután se fog ülni,  
Amde számár a lovon, ült, s ezután is ülend.*

### A hivatalos lapból.

Minő öröm! Mily boldogság!  
Oh sors, végre mosolyogsz felém!  
Im itt a lap, olvassátok,  
Melyben üdvömet meglelém.

Tehát végre itt van nevem,  
Itt a rég rárt kinevezés.  
— Hogy a guta simitsa meg,  
Hisz ez ellenem — árverés.

Mikulás.

## Zenei és jogi

terminologia.

- »Eljegyzés lámpafénynél« = Jogigény.
- »Beszegődtem Tarnócziára bojtárnak« = kereset.
- »A virágnak megtiltani nem lehet« = jogszabály.
- »Ugy ég a tűz ha lobog, úgy élek én ha lopok« = jogsértés.
- »Nincsen párja a faluban...« = ítélet.
- »Hóher Péter« = fellebbezés.
- »Juhász legény, szegény juhász legény...« = vesztegetési kísérlet.
- »Du hast die schönsten Augen« = »Szemesnek áll a világ«
- »Én már nem tudom mit csináljak?« = confusió.
- »Adj egy csókot én meg mást« = compromissum.
- »O du lieber Augustin...« = semmiségi panasz.
- »Da capo!« »Ujra« = perujítás.
- »Jaj a hátam, jaj a hátam...« = pervesztés.

## Posneriád.

Két vidéki atyafi megáll a Posner K. Lajos czifra bolt kirakata előtt, s megbámulva mindent erősen, odébb menni készülnek.

— Nézze koe komám uram, hát a mi a szögleten?

— Biz az komám óra.

— Óra? No én sose láttam még olyan órát, a melyik bötüket mutogatna, aztán hogy tudja meg az ömbör, hogy melyik tájékon jár az idő? 4 mutató is van rajta.

— Hej komám uram, az a tulajdonos nevét mutatja, alatto: van a szám.

— Azt mutatja? Nézze komám, hisz ez a két mutató az L-en, meg az Ó-n van, azt mutatja, hogy ló, a másik kettő I-t mög A-t mutat: I-A. De komám má én bemök, megkérdelem, hogy ló-e, vagy számár ennek a mestere.

## Sürgöny.

(Zágráb.) *A zágrábi egyetem elismerte a római császárságot, melynek nevében ma az egyetem meg is nyitattott.*

## NÉPDAL.

Szeretik a budapesti lányok,  
Ha az ember tüzesen néz rájuk.  
Azzal aztán, kinek esze nincs még,  
Elköltetik a Dárius kincsét.

Egy velem is járatta a tánczot,  
Vettem neki aranyórát, lánczot.  
Mikor aztán tönkre tett egy pár hó:  
A nyeregből kiütött egy báró.

Pösa Lajos.

## Az Üstökös eredeti okmánytára.

## Az élelmes szabómester.

Miskolezon egy ujonan megnyitott »Öltöny gyár« szabó mester tulajdonosa, gyári lakásának falára a következő csalogató czéget függesztette ki:

Hedvig Lipót  
Szabni tanít,  
Ocskát javít,  
Divatosan  
pontosan.  
És Posztót, bársonyt,  
Selymet, kártont,  
Gépel, kézel,  
Var és férczel,  
Szeg és tűzdel,  
Rőfét véve,  
Szabot áron,  
Két krajczáron.

## Zsidó honvéd.

Az ideai hadgyakorlatok alkalmával Pozsonyban az itt táborozott honvédszázad parancsnok katonáit »allarm« dobszóval összehívatta. Nehány perc alatt a »mansaft« »marsberajt« állott, csak egy zsidó honvéd hiányzott. Nem sokára megkerítették azt is, s a százados haragosan rárivall:

— Hol csavarog<sup>sz</sup> ön is enadta csámpása, hát nem hallotta-e dobszót?

— Jelentem alássan, igenis kapitány uram; de én azt gondoltam, hogy liczetálnak!

## Bolond bölcseségek.

(Logikai összetételek czifrája, előadásokból jegyezve föl.)

Ha az ember, az individualis dispositiót (kedélyt) particulariter omninó combinálja, úgy találja, hogy az semmi nem egyéb, mint azon aequivalens, melyen a deculminationak reflex functió, a negatív precisirozva, centralizálódik; vagyis azon centrum, a hol a centrifugalis és centripetális idegek reflex mozgása együtt culminál.

Midőn az alsó agy, az integmialis pulsust kapja, amaz insonans harmoniába jő, mely ez atsentio identitatis ruppriozott missióját peripatetice sublimálja.

## HORÁCZÓL.

— Műfordítások. —

Cum tot sustineas — jőjj malacz tintás tót!  
Carmen majestas recipit — Armint májas táskával lecsipi.  
gestit conducere publica — Guszti pubikát átducozza.  
horam durare probantes — orrát próbára durálja.  
respicientis amici — lesd piczi hentes a muczit.  
vixisset canis — vikszel a kankutya is.  
quae laedunt oculum, festinas — két láda ókulárt fest  
az inas.  
ire viam, qua monstret eques — ir-e fiam, a mutogattott ló.

recte facta refert — hevert retket faggat.  
speciosa . . . pascere tigres — spēkelt, páczolt tigrisek.  
saxa nudis surdiora — kösziklával nudlikat szúr dióra.

## A mult számban közölt rejtvény megfejtése.

E rejtvény még a mult századból származott reánk.

Megfejtését a középen látható nagybetűs szótagnál kell kezdeni, onnan növekvő négyszögekben olvasni körös körül.

Szövege ez:

Közepében van kezdete,  
Ott a titoknak eredete.  
Mindig köröskörül olvass,  
Egyenest és görbét folytass,  
Ha akarod eltalálni,  
És rend szerint elszámolni.  
Hörpents egy-két pohár jó bort mellette,  
És fejed oly nagyon ne törd felette.  
De halkar bánj poharraddal,  
Különben nem birsz magaddal.  
Igy léssen tréfás multságod,  
És szivedben nagy vigasságod.  
Ha titkot tudni kívánod,  
Olvasd végig, megtalálod.

## Szerkesztői subroza.

— K a p o l c s S z . B . H e l y e s a m e g f e j t é s . — G y ö r . S . É s t ö b b e k . S z i n t é n . — B á r ó S p i n a t h . P r i m i t i v d o l o g . — P . D . M u t a t v á n y u l e l é g a n n y i ; m e r t i r v a v a g y o n , h o g y k e v e s e t a j ó b ó l . — P á p a S . A z t t e j z i k i r n i a v e r s e k m e l l é c s a t o l t l e v é l b e n , h o g y » h a s o n l ó t e r m é s z e t ű v e r s e k e t u j a b b a n a z Ü s t ö k ö s b e n n e m l á t t a m k ö z ö l t e t n i . « D e n e m á m , r é g e b b e n s e m . — M i k u l á s . A z e g y i k s i k e r ű l t k i s é r l e t ; k ö z ö l j ű k . — D a n y i l o v a g s t b . U j a b b k i s é r l e t e t a j á n l u n k .

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Lakása Státió utca 30-ik szám alatt.

Pest. 1874.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület)

Hirdetések felvételnek:  
LÁNG LIPÓT ÉS TARS.  
1-ső nemzetközi hirdetményi iroda Mária-Valeria utca Thonet-udvar.

Rajzolja

JANKÓ

Metszi

POLLAK

# Dr. Handler Mór

**ORVOS- és sebészudor, szülész- és szemész**  
gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker **biztosi-**  
**tása** mellett mindennemű

## betegségeket

### Rendel napenként:

délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig,  
és estve 7 órától 8-ig.

**Lakik Pesten,**

*beváros. kigyóulca 2-ik szám  
alatt, kigyó-s városház sarkán,  
Rottenbiller-féle házban, 1 eme-  
let, bemenet a lépcsőn.*

**Díjjal** ellátott levelekre azonnal  
válasz adatik, és a gyógyszernek megküldetnek

## P É N Z

minden nagyságban, sorsjegyekre, és állampapírokra a tőzsdei  
állás szerint, részvények, zálog-, letéti jegyekre, arany, ezüst  
és ezüstpénzekre,

**országút 39. szám alatt a museum mellett.**

A pénz havi részletekben is visszafizethető.

mesterségesen szárított légszebb élővirágokból, különféle nagy-  
ságban ugysrinte virágkeresztek, horgonyok és 6 rőf hosszuvirág-

**SIRKOSZORUK,**



füzérek, nagy meunyiségben, jutáuyos áron kapható

**FÖLDESSY LAJOS**

magkereskedése (Mária-Valeria-átca) B u d a p e s t.

## GERENDAY A.

**gránit- és márványmű  
gyári raktárai**

léteznek

Mária-Valeria-utca szögletén a görög egyház  
átellenében, és a piaristák épületében, a  
dunapart és plébánia-tér sarkán Budapesten.

Ajánlja nagy választékban

**siremlék-készleteit**

a legjutányosabb ár mellett.

## Kölcsönök

házakra Budapesten, és földbirtokokra  
Magyarországban minden összeg 6000  
forinttal egész egy millióig; 33 évi tör-  
lesztésre 6% mel et

Bövebb felvilágosítást ad **Lang Lipót** és társa  
Budapesten, **Mária Valeriautca Thonetudvar.**